
NIENAGRODZONY (3) *part praet pass pf*

W pisowni łącznej (2), w rozłącznej (1).

e, a oraz oba o jasne.

sg f N nienagrodzoną (1), nienagrodzon(a) (1). ◊ I nienagrodzoną (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. nagrodzić.

W funkcji przymiotnika: Niepowetowany, którego nie można zrekompensować (3) : Bowim sie tu na świecie żaden nie vrodzył Kto by częłcz wrażoną iuż kiedy nagrodzył (marg) Częłcz wrażona nie nagrodzona (-) RejJóz H; [aby się in posterum takich pretekstów używać nie wazono z osławą nienagrodzoną i nieoszacowaną szkodą koronną AktaSejmikPozn 1590/143].

Wyrażenie: »nienagrodzona szkoda« (2): StryjKron 432; Wieczna fromotá/ y nienágradzona Szkodá/ Polaku: ziemiá ípułtołzona Podolńka leży KochPieś 37.

Cf NAGRODZON, NIENAGRODNY

AŻ